



MVCRP0158QR6

Ministr vnitra  
Milan Chovanec

V Praze dne 9. března 2016  
Č.j.: MV-3667-5/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)  
podle zákona č. 40/1993 Sb.  
prac. č.: 0537 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci  
dne: 15. 3. 2016  
podpis: [Podpis]

### Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.,  
správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal  
na základě včasného rozkladu, který podal , nar.  
Kurgan – Ruská federace, státní občan Ruské federace, trvale bytem  
v (dále jen „žadatel“), zastoupen

ymem (dále jen  
„zmocněnkyně“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 25. 9. 2015,  
č.j.: VS-2432/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona  
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění  
pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti  
o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

### Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 1 požádal žadatel dne  
30. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území  
České republiky mu byl povolen ode dne 12. 3. 2007. Je svobodný, má jednu  
vyživovací povinnost vůči nezletilému dítěti. Žadatel je státním občanem Ruské  
federace. Od roku 2009 bydlí ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu se  
svou přítelkyní a jejich dcerou, státními občankami České republiky.

Žadatel se dle jeho vyjádření zdržuje na území České republiky od roku 1998,  
kde v letech 1999 až 2005 založil několik obchodních společností, ve kterých je  
jednatel, popř. společníkem – viz str. 3 a 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí.  
V letech 2010 a 2011 byl na území České republiky dvakrát trestně stíhán, (požití  
alkoholu za volantem, resp. trestní stíhání, potažmo odsouzení ve věci přečinu  
podílnictví). Na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 2. 2013,  
byl účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, vyhlášené pod  
č. 1/2013 Sb.

Vypraveno dne:

15-03-2016

[Podpis]

18

## II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v minulosti porušoval zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, žadateli splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 25. 9. 2015 jeho žádost zamítlo.

## III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel prostřednictvím zmocněnkyně včasný rozklad, ve kterém popisuje průběh správního řízení. Dále uvádí, že v České republice žije se svou dcerou a družkou, státními občankami České republiky. Žadatel připouští, že platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) nehradil vždy řádně a včas, vzniklé nedoplatky uhradil a Všeobecná zdravotní pojišťovna (dále jen „VZP“) mu dvakrát prominula úhradu penále. Od roku 2011 platí zálohy pojistného v předstihu, aby se vyvaroval postihu. Žadatel rovněž uvádí, že pravidelně plnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Žadatel dále uvádí, že je statutárním orgánem několika společností (od roku 1999 [redacted] s.r.o., od roku 2001 [redacted] s.r.o., [redacted] s.r.o., od roku 2014 [redacted] spol. s.r.o. a od roku 2015 [redacted] s.r.o.), s tím, že žádná z těchto společností nemá vůči státním orgánům žádné nesplacené pohledávky a řádně plní povinnosti plynoucí jim z platných zákonů České republiky. Žadatel prostřednictvím uvedených společností investoval nemalé částky do podnikání na území České republiky. Na základě skutečností konstatovaných v napadeném rozhodnutí, mj., že státní občanství je charakterizováno jako trvalý vztah mezi žadatelem a státem, se žadatel domnívá, že se bezezbytku asimiloval do české společnosti a jeho integraci nelze zpochybňovat na základě opožděných plateb záloh pojistného, když ve výsledku bylo žadateli potvrzení o bezdlužnosti vydáno. Žadatel se domnívá, že konstatování správního orgánu týkající se splnění podmínek podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, rozšiřuje volně dotčené podmínky a lze v tomto rozhodnutí spatřovat libovůli správního orgánu v rámci řízení o žádosti; výčet podmínek nelze pokládat za demonstrativní, ale za

taxativní s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), konkrétně rozsudek č.j. As 73/2009 ze dne 24. 6. 2010. Správní orgán rovněž zpochybňuje vztah žadatele k České republice, jeho nedostatečnou integraci vyvozuje ze skutečností, že v různých obdobích jeho pobytu na území České republiky hradil opožděně zálohy pojistného. Žadatel dále uvádí, že on, ani právnické osoby, ve kterých je statutárním orgánem, nemají nesplacené pohledávky vůči finančnímu úřadu, správě sociálního zabezpečení i VZP. Pojem nedostatečné integrace do České republiky je správním orgánem neodůvodněný a nepřezkoumatelný. Jestliže žadatel pobývá na území České republiky skoro dvacet let, žijí zde jeho nejbližší příbuzní, občané České republiky, žadatel ovládá plynule český jazyk a své podnikatelské aktivity soustřeďuje do České republiky, pokládá žadatel tvrzení správního orgánu za nepodložené. Žadatel, resp. společnost \_\_\_\_, spol. s r.o., získala stavební povolení na Praze 1, kde bude rekonstruovat budovu na hotel a byty; i tento rozsáhlý projekt svědčí o začlenění žadatele do České republiky a jeho přínos pro český stát. Z judikatury NSS vyplývá, že správní orgán nesmí z textu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství dovozovat, že k podmínkám zde uvedeným může připojovat podmínky další, v textu zákona neuvedené. Jedná se, jak již bylo uvedeno, o výčet taxativní, rozšiřitelný pouze na základě jiného výslovného zákonného ustanovení.

V závěru rozkladu žadatel žádá pana ministra a rozkladovou komisi o zvážení a přehodnocení zamítavého stanoviska v předmětné věci.

#### IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let, a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 1 prokázal znalost českého jazyka.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v minulosti neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K námitkám uvedeným v rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

K námitce žadatele, že částečně nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění na území České republiky, s tím, že úhrada měsíčních záloh pojistného byla v některých obdobích nepravdělná, čímž žadateli vznikly nedoplatky na pojistném, které byly nicméně

uhrazeny, ministr vnitra uvádí, že z předložených dokladů VZP (informace o pojištění - tzv. registračních údajů ze dne 13. 11. 2014 a vyúčtování pojistného ze dne 20. 7. 2015) vyplývá, že žadatel neplnil své povinnosti v průběhu let 2007 až 2011, kdy byl u VZP evidován v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (dále jen „OBZP“). Ministr vnitra v uvedené souvislosti uvádí, že porušování povinností ze strany žadatele dosáhlo nemalé intenzity, neboť nedoplatky pojistného se dlouhodobě opakovaly, jejich výše dosahovala i desetitisícových částek s tím, že např. ke dni 10. 1. 2011 byla datována dlužná částka ve výši 15.120 Kč. V rámci správního řízení o žádosti žadatel požádal písemně dne 13. 8. 2015 o prominutí nesplnění výše citované zákonné podmínky, kdy mj. uvedl, že nedoplatky na pojistném vznikly v době, kdy pověřil účetní, aby tyto platby prováděla. Ministr vnitra je v uvedené souvislosti zajedno s odůvodněním prvoinstančního orgánu v napadeném rozhodnutí, že tato skutečnost nemůže být sama o sobě považována za důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí nesplnění zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, neboť se zde jedná výlučně o povinnost žadatele, který byl velmi dobře obeznámen se zákonnou povinností hradit pojistné řádně a včas, byl seznámen i s tím, že jako OBZP platí zálohy na pojistné na účet VZP za celý kalendářní měsíc. Žadatel měl za dobu svého pobytu v České republice, zejména od povolení trvalého pobytu (12. 3. 2007), možnost zařídit se tak, aby byl schopen realizovat základní povinnosti kladené na něj právním řádem České republiky. Z vyúčtování pojistného ze dne 20. 7. 2015 je zřejmé, že žadatel platí zálohy na pojistném od 7. 10. 2011 v předstihu, což koresponduje i s jeho vyjádřením v rozkladu, z důvodu vyvarování se postihu. Pokud by však zajistil odvod pojistného VZP trvalými a pravidelnými měsíčními platbami (splátkami) prostřednictvím bankovního příkazu, mohl předejít skutečnosti zjištěné ve výše uvedeném vyúčtování pojistného, a to, že ke dni 9. 2. 2015, tedy již v době probíhajícího správního řízení o žádosti, měl vykázán nedoplatek na pojistném ve výši 1.242 Kč, který vznikl tím, že pojistné za leden 2015 uhradil se zpožděním 9 dní. V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-105, ze kterého vyplývá, že žadatel měl své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně plnit po celou dobu povoleného trvalého pobytu. Přestože již pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel před vydáním napadeného rozhodnutí napravil, nezanedbatelné porušení povinností v uvedené oblasti v průběhu let 2007 až 2011 vede ministra vnitra k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebyla v případě žadatele splněna. Ministr vnitra dále uvádí, že případné důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí výše citované zákonné podmínky by měly být v příčinném vztahu k jejímu nesplnění. Za takový důvod nelze proto považovat skutečnost, na kterou žadatel odkazuje v rozkladu a ministr vnitra s ní nepolemizuje, a to, že na území České republiky pobývá již skoro dvacet let, že zde žije ve společné domácnosti se svojí dcerou a družkou, státními občankami České republiky a že ovládá plynule český jazyk. Ministr vnitra rovněž nezpochybňuje podnikatelské a pracovní aktivity a záměry prováděné žadatelem prostřednictvím několika obchodních společností na území České republiky, zejména na území hl. města Prahy, s tím, že do podnikání investuje nemalé finanční částky, nezpochybňuje ani skutečnost, že na základě předložených dokladů si tyto společnosti řádně plní povinnosti plynoucí jim ze zákonů České republiky; z doložených přiznání k dani z příjmů právnických osob k žádosti však vyplynulo, že uvedeným obchodním společnostem nevznikla za celou dobu jejich působení žádná daňová povinnost vůči zemi, o jejíž státní občanství žadatel nyní žádá. Proto ani zde neshledal ministr vnitra

důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

K námitce žadatele, ohledně zpochybnění jeho vztahu k České republice, ministr vnitra konstatuje, že v napadeném rozhodnutí prvoinstanční orgán nezpochybnil vazby, zejména sociální a rodinné, které má žadatel k České republice, nedostatečná integrace byla u něj vyvozena ohledně neplnění povinností ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

K námitce žadatele, že pojem nedostatečné integrace do České republiky je správním orgánem neodůvodněný a nepřezkoumatelný, a to z důvodu připojování dalších podmínek pro udělení státního občanství České republiky v textu zákona neuvedené, což hraničí s libovůlí správního orgánu, ministr vnitra uvádí, že žadatel prokazatelně nesplnil jednu z podmínek pro udělení státního občanství České republiky taxativně stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, což je pro posouzení žádosti rozhodné, a proto nebylo jeho žádosti Ministerstvem vnitra vyhověno. Za účelem prokázání podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 tohoto zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Správní orgán se vypořádal se všemi důkazními prostředky, které žadatel doložil ke své žádosti, zhodnotil výši dluhu, která žadateli na veřejném zdravotním pojištění vznikla a dobu, která od porušení povinností na úseku zdravotního pojištění uplynula. Ministerstvo vnitra každou žádost posuzuje individuálně, řádně, důkladně a z více hledisek. Předloženou žádostí se zabývalo odpovědně, a to v úzké součinnosti s žadatelem jako účastníkem správního řízení; žadateli bylo umožněno po celé řízení nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra tak vycházelo ze spolehlivě zjištěného skutečného stavu věci, k čemuž ministr vnitra zdůrazňuje, že na prominutí nesplnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti dále doplňuje, že splnění zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti s odkazem na rozsudek NSS ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005 - 51, ve kterém je mj. uvedeno, že „Ministerstvo vnitra je nejen oprávněno, ale i povinno zkoumat okolnosti každého jednotlivého případu (každé žádosti cizince) při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky. V případě, že jsou podmínky uvedené ve shora citovaném zákonném ustanovení splněny, což však není případ žadatele, správní orgán hodnotí další skutečnosti významné z hlediska řízení o žádosti, mimo jiné rodinné poměry žadatele, jeho pracovní integraci, zdroje, původ a výši jeho příjmů, dodržování právních předpisů z jeho strany, apod.

K námitce žadatele, že se již bezezbytku asimiloval (integroval) do české společnosti, ministr vnitra uvádí, že integrace žadatele z důvodu jeho opakovaného porušování povinností ve vztahu k veřejnému zdravotnímu pojištění, není v současné době ještě zcela završena.

Ministr vnitra se proto ztotožnil s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 25. 9. 2015, č.j.: VS-2432/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta.

Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra